

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 59Ek/2788/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122442548
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marko Hudák
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122442548.1

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného D.. E. T., I. J. J. M.. P. XXXX, XXX XX Č., proti povinnému H. Z., F.. XX.XX.XXXX, T. E. Q., XXX XX Q., o vymoženie 2.037,32 eur s prísl., o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, takto

r o z h o d o l :

Návrh oprávneného na vykonanie exekúcie z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručenom súdu dňa 14.10.2022 domáhal od povinného vymoženia 2.037,32 eur s prísl. na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Čadca sp. zn. 8C/43/2012 zo dňa 14.07.2021.
2. Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.
3. Podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak zistí rozpor návrhu alebo exekučného titulu s týmto zákonom.
4. Podľa § 53 ods. 4 prvá veta Exekučného poriadku súd z dôvodov podľa odseku 3 návrh zamietne celkom alebo sčasti.
5. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.
6. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.
7. Podľa § 36 ods. 1 Exekučného poriadku proti inému než tomu, kto je v exekučnom titule označený ako povinný, alebo v prospech iného než toho, kto je v exekučnom titule označený ako oprávnený, možno navrhnúť vykonať exekúciu, len ak sa preukázalo, že naňho prešla povinnosť alebo právo z exekučného titulu.

8. Podľa § 36 ods. 2 Exekučného poriadku prevod alebo prechod práv alebo povinností musí byť doložený verejnou listinou alebo inou listinou, z ktorej takáto skutočnosť vyplýva; to neplatí, ak táto skutočnosť vyplýva zo zákona alebo z obchodného registra.

9. Podľa § 36 ods. 3 Exekučného poriadku súd na zmenu osoby oprávnenej alebo povinnej z exekučného titulu prihliadne tak, že vydá poverenie na vykonanie exekúcie.

10. Podľa § 263 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

11. Pre označenie stavu, kedy je jedna strana subjektom práva a opačná procesná strana subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa užíva pojem vecná legitímácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom konania, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Vykonanie exekúcie teda prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna legitímácia), a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna legitímácia). Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom oprávnenia vyplývajúceho z exekučného titulu (oprávnený), objektívne nie je nositeľom oprávnenia o ktoré v konaní ide a o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o ktorom oprávnený tvrdí, že je nositeľom povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu (povinný), nie je nositeľom povinnosti, ktorá je predmetom konania. Skúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej alebo pasívnej, je preto imanentnou súčasťou exekučného konania, pričom súd vecnú legitímáciu skúma z úradnej povinnosti (ex offa), kde zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie.

12. V praxi však nemožno vylúčiť prechod povinnosti alebo práva z exekučného titulu na inú fyzickú alebo právnickú osobu. K prechodu dochádza univerzálnou sukcesiou (smrť fyzickej osoby, zánik právnickej osoby bez likvidácie s právnym nástupcom) a singulárnou sukcesiou, ktorá sa považuje za prevod práva alebo prevzatie povinnosti (postúpenie pohľadávky, prevzatie dlhu). Výlučne prechádza právo alebo povinnosť alebo sa prevádza právo či preberá povinnosť len z exekučného titulu. Vykonať exekúciu v prospech inej ako oprávnenej osoby z exekučného titulu alebo proti inej ako povinnej osobe z exekučného titulu je preto možné len vtedy, ak k prechodu alebo prevodu práva alebo povinnosti došlo po vydaní exekučného titulu.

13. Súd preskúmaním obsahu spisu vedeného pod sp. zn. 59Ek/2788/2022 dospel k zisteniu, že v návrhu na vykonanie exekúcie je ako oprávnený označený advokát D.. E. T., J. J. M.. P. XXXX, XXX XX Č., O.Č. XX XXX XXX, ktorý bol v základnom konaní vedenom Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 8C/43/2012 právnym zástupcom žalobcu a ako povinný je v návrhu na vykonanie exekúcie označený žalovaný v 2. rade v základnom konaní. Vyššie uvedený súd v rámci predmetného základného (nachádzacieho) konania rozhodol uznesením sp. zn. 8C/43/2012 zo dňa 14.07.2021 (exekučný titul) tak, že II. výrokom žalovaného v 2. rade zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi trovy konania pred súdom prvej inštancie vo výške 2.037,32 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku za podanú žalobu a trov právneho zastúpenia žalobcu a to na účet jeho právneho zástupcu. V tejto súvislosti exekučný súd konštatuje, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávneným, ktorý v základnom konaní vystupoval ako právny zástupca strany, ktorej bol exekučným titulom priznaný nárok na náhradu trov konania.

14. V zmysle vyššie cit. ust. § 263 CSP, povinnou náležitosťou uznesenia o výške náhrady trov konania je uvedenie prijímateľa náhrady trov konania, ktorým je advokát, ktorý úspešnú stranu zastupoval. Účastníkmi procesnoprávných vzťahov v civilnom konaní sú žalobca a žalovaný, pričom uvedené platí aj na vzťahy vznikajúce pri náhrade trov konania. Právnomu zástupcovi tak civilný sporový poriadok, ako základný kódex upravujúci civilné sporové konanie, nepriznáva postavenie účastníka konania. Jeho postavenie v konaní ako splnomocniteľa vyplýva len zo vzťahu s tým účastníkom, ktorého v konaní zastupuje na základe plnomocenstva. Ak je strana zastúpená advokátom a bola jej prisúdená náhrada trov konania, strana, ktorá bola zaviazaná ich nahradiť, je povinná ju zaplatiť na účet advokáta, a to bez zreteľa na to, či trovy vynaložil priamo účastník alebo ich za neho hradil advokát. Avšak je potrebné poznamenať, že v týchto prípadoch je advokát len platobným miestom na zaplatenie náhrady trov. Rozhodnutie súdu o povinnosti nahradiť trovy konania je exekučným titulom, v ktorom je vymedzený

oprávnený a povinný subjekt, obsah uloženej povinnosti a miesto plnenia. Keďže v exekučnom konaní zástupca účastníka konania t.j. žalobcu alebo žalovaného, nemá postavenie oprávneného z exekučného titulu, nie je preto aktívne legitimovaný vo vlastnom mene náhradu trov konania priznaných exekučným titulom vymáhať.

15. Exekučný súd pre doplnenie uvádza, že náhradu trov konania súd prisúdi vždy strane sporu a len strana sporu má právo podať vo vlastnom mene proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov konania odvolanie [§ 357 písm. m) CSP], príp. podať sťažnosť proti rozhodnutiu o výške náhrady trov konania podľa § 239 a nasl. CSP. To platí aj pre uplatnenie nároku na náhradu trov konania v exekučnom konaní, keď advokát nie je oprávnený trovy konania vo vlastnom mene vymáhať a teda nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, ale takéto právo prináleží len tej strane sporu, ktorá bola v základnom konaní úspešná a ktorej bol nárok na náhradu trov konania priznaný. Určenie povinnosti zaplatiť náhradu trov konania advokátovi je tak len stanovením platobného miesta a advokát zároveň nadobúda postavenie subjektu, ktorý je oprávnený v mene účastníka a s účinkami pre účastníka náhradu trov prijať. Uvedený názor bol viackrát vyjadrený aj v rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, ktoré boli publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí NS SR, napr. R 33/2005, R 21/2012 ako i rozsudok NS SR publikovaný pod R 104/1994 z 25. októbra 1993, kde sa uvádza: „trovy konania prisúdené účastníkovi zastupovanému advokátom alebo komerčným právnikom za zastupovanie, je účastník, ktorému bola uložená ich náhrada, povinný zaplatiť advokátovi alebo komerčnému právnikovi. Ak to povinný dobrovoľne nesplní, advokát alebo komerčný právnik nemôže podať návrh na výkon rozhodnutia vo vlastnom mene, ale len ako zástupca účastníka, ak má splnomocnenie na podanie tohto návrhu“. Nakoľko v predmetnej veci návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený, ktorý v základnom konaní vystupoval ako advokát strany, ktorej bol rozhodnutím prisúdení nárok na náhradu trov konania, pričom oprávnenému týmto rozhodnutím nebolo priznané žiadne právo na plnenie od povinného, bolo jeho povinnosťou v zmysle ust. § 36 Exekučného poriadku súdu preukázať, že po právoplatnosti exekučného titulu na jeho osobu prešlo alebo bolo prevedené právo z exekučného titulu, čo sa však nestalo.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené a na skutočnosť že oprávnený nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, keďže splnenie nároku z exekučného titulu je oprávnený požadovať žalobca v základnom konaní, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a návrh na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. a) Exekučného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.